

จุลสารกองกฎหมาย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ฉบับที่ 1 เดือน ตุลาคม 2563

บทบรรณาธิการ

สืบเนื่องจากกองกฎหมาย เล็งเห็นถึงความสำคัญในการสื่อสารภายใน มหาวิทยาลัยของบุคลากรด้วยกัน และประสงค์อยากจะมีพื้นที่ในการเผยแพร่ข้อกฎหมาย ความเห็นทางกฎหมาย และนำเสนอผลงานรูปแบบใหม่ๆ ที่น่าสนใจของนิติกร กองกฎหมาย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานภายในมหาวิทยาลัย

กองกฎหมายจึงให้นโยบายบุคลากรภายในกองกฎหมาย ได้ลองเขียน จุลสารของกองกฎหมายขึ้นมา เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการสื่อสาร และนำเสนอข้อมูลทางกฎหมายของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ต่อพี่น้องบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกท่าน

จุลสารฉบับนี้ จึงถือกำเนิดขึ้นจากแนวความคิดดังกล่าวดังกล่าว ซึ่งในเริ่มแรกทางกองกฎหมาย จะขอแนะนำคำวินิจฉัยที่น่าสนใจของศาลปกครอง และโครงสร้างของ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย คลังหน่วยกิตและการเรียนรู้ตลอดชีวิต พ.ศ. 2563 ในรูปแบบของโครงสร้าง และ INFOGRAPHIC ซึ่งข้อบังคับดังกล่าว เป็นกฎหมายที่เพิ่งผ่านการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยในเดือนสิงหาคม 2563 และเป็นมติใหม่ของการศึกษา ที่ได้พัฒนาให้ทันกับการศึกษาในโลกยุคปัจจุบัน และอนาคต ตรงตามดำริของท่านอธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิโรจน์ ผลพันธิน ที่เคยให้แนวทางด้านการศึกษาไว้เมื่อหลายปีมาแล้วว่า "อยู่ที่ไหนก็เรียนได้ ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน"

ผมขอขอบพระคุณพี่ๆ น้องๆ ในกองกฎหมายทุกท่าน ที่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้ช่วยเหลืองานกันด้วยน้ำใจเกื้อกูลอันดีต่อกันมาเสมอ

นายเอกรัฐ เผ่าพงศ์ประเสริฐ
นิติกรกองกฎหมาย
บรรณาธิการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ย่อคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุดที่ อ.4/2553	1 - 3
INFOGRAPHIC คลังหน่วยกิตฯ	4
โครงสร้างคลังหน่วยกิตฯ	5
QR CORE ข้อบังคับฯ	6
เรื่องเล่าข่าว โดย พอ.กองกฎหมาย	7 - 11

ย่อคำวินิจฉัยศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.4/2563

ผู้ฟ้องคดี สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้ถูกฟ้องคดี นายบุญฤทธิ์ เลิศเกรียงไกรยิ่ง ที่ 1
นายเชียวลิม แซ่เจ็ง ที่ 2

กรณีเรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง - มาตรา ๓๘๓ ประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์

ผู้ฟ้องคดีทำสัญญาให้ทุนการศึกษากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกัน ในสัญญาระบุว่าถ้าผู้รับทุนศึกษาไม่สำเร็จการศึกษาและมีใช่เป็นกรณีที่ผู้รับทุนไม่ต้องรับผิดชอบ ผู้รับทุนยินยอมชดใช้เงินทุนการศึกษาคืนเป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนเงินทุนและหากผู้รับทุนไม่ชำระเงินดังกล่าว หรือชำระไม่ครบภายในเวลาที่ผู้ฟ้องคดีกำหนดไว้ ผู้รับทุนยินยอมให้คิดดอกเบี้ยจากเงินที่ค้างชำระในอัตราร้อยละ 15 ต่อปีนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระจนถึงวันที่ชำระหนี้เสร็จสิ้นครบถ้วน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทเนื่องจากมีผลคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้เงินทุนการศึกษาคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นสองเท่าของเงินทุนการศึกษาที่ได้รับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกเฉย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้เงินทุนการศึกษาพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงในคดีรับกัน ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ศึกษาไม่สำเร็จตามที่สัญญากำหนดไว้ ไม่เข้าเงื่อนไขตามที่สัญญากำหนดไว้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จะไม่ต้องรับผิดชอบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงต้องรับผิดชอบตามสัญญา ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในฐานะผู้ค้ำประกันจึงต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ด้วย ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องรับผิดชอบเพียงใดนั้น พิเคราะห์แล้วเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาได้เนื่องจากความเจ็บป่วย ซึ่งเป็นเหตุให้การปฏิบัติตามสัญญาไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ สัญญาพิพาทจึงต้องเลิกกัน คู่สัญญาแต่ละฝ่ายต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 391 วรรคหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงมีภาระต้องคืนเงินทุนแก่ผู้ฟ้องคดีเท่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 รับไปจากผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ก็ต้องร่วมรับผิดชอบในการชำระเงินจำนวนดังกล่าว

ก อ ง ก ร ฎ ห ม า ย

ม ห า วิ ท ย า ลั ย ส ว น ดุ สิ ต

ส่วนข้อสัญญาที่ระบุว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องชดใช้เงินทูนคืบ เป็นสองเท่าของจำนวนเงินที่รับไปนั้น เห็นว่า เป็นการกำหนดค่าเสียหายไว้ล่วงหน้าอันมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับ ซึ่งตามมาตรา 383 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่าถ้าเบี้ยปรับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยเป็นโรคซึมเศร้าชนิดเรื้อรังซึ่งน่าจะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจต่อการเรียน ดังนั้นอาการป่วยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จึงอาจเป็นสาเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้ และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายเป็นพิเศษประการหนึ่งประการใดถึงขนาดจะต้องได้รับการชดใช้เงินทูนคืบเพิ่มอีกหนึ่งเท่า จึงมีเหตุอันสมควรที่ศาลจะพิจารณาลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ โดยให้ลดค่าปรับที่เรียกเก็บลงครึ่งหนึ่งเหลือเรียกเก็บค่าปรับเพียงร้อยละ 10 ของค่าปรับที่เรียกทั้งหมดพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามสัญญา

ข้อ 3. คำนิยาม "การเรียนรู้ตลอดชีวิต" หมายความว่า การศึกษาที่เหมาะสมกับบุคคล อายุ พื้นฐานการศึกษา อาชีพ ความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ข้อ 3. คำนิยาม "ระบบคลังหน่วยกิต" หมายความว่า ระบบและกลไกในการเทียบโอน ความรู้ความสามารถ ที่ได้จากการศึกษา และจาก ประสบการณ์บุคคล มาเทียบสะสมไว้ในคลังหน่วย กิตของมหาวิทยาลัย

ข้อ 13. ผู้เรียนสามารถนำผลการ เรียน มาเทียบหน่วยกิตและสะสมใน คลังหน่วยกิตได้ และสามารถเทียบ โอนผลการเรียน เพื่อเข้าสู่การศึกษา ในระบบ

ข้อ 12. เมื่อผู้เรียนได้เรียน หรือเข้าก่อนตามแผน และ ผ่านการประเมินแล้ว ผู้เรียนจะ ได้รับใบรับรองผลการศึกษา ในรายงานผลการศึกษา จุดบัตินหรือประกาศนียบัตร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวน ดุสิต ว่าด้วย คลังหน่วย กิตเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดชีวิต พ.ศ. 2563

ข้อ 4. การศึกษาเพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ตลอดชีวิต มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ความเชี่ยวชาญตามความถนัด สามารถเลือกเรียนได้ทุกระดับวิชา หลักสูตร และระดับที่เปิดสอนใน มหาวิทยาลัย

ข้อ 5. ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษา โดยไม่จำกัดเพศ วุฒิการศึกษา อายุ สัญชาติ ตามหลักเกณฑ์ ขอบมหาวิทยาลัย

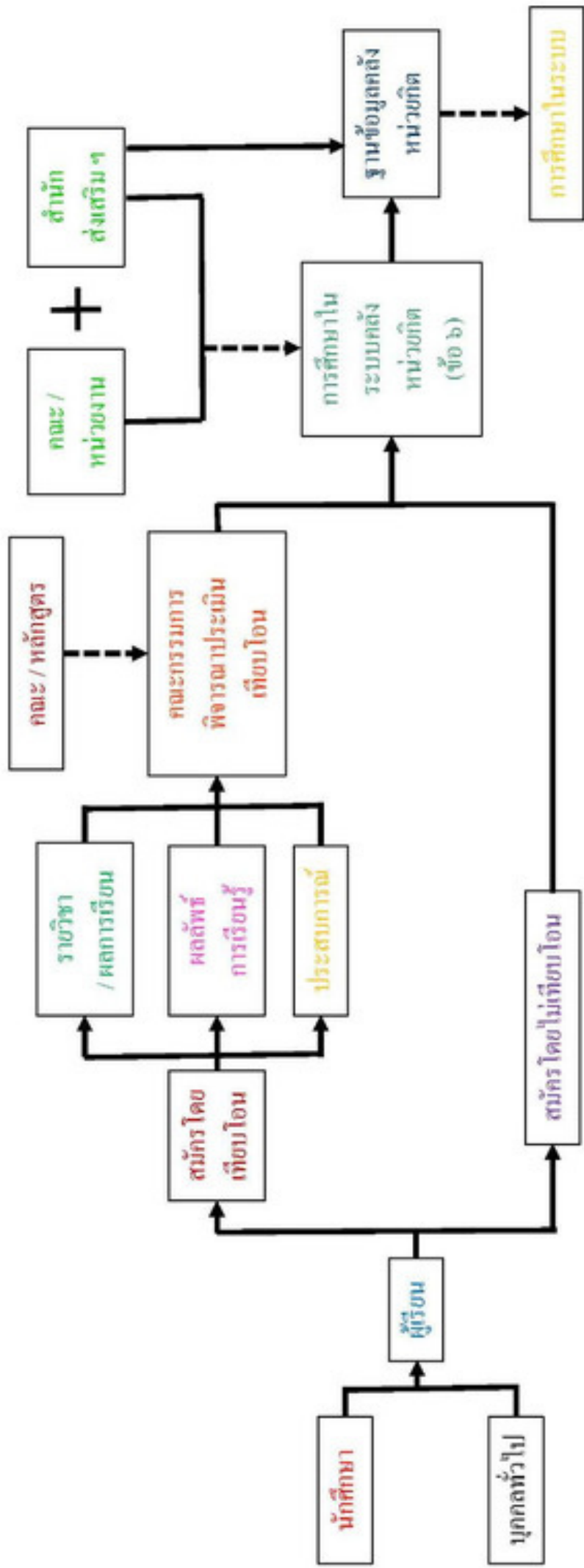

ข้อ 11. ผลการเรียนรู้สามารถสะสมใน ระบบคลังหน่วยกิตได้โดยไม่มีข้อไข ขอมระยะเวลาในการสะสมและ ระยะเวลาในการศึกษา

จัดทำโดย
กองกฎหมาย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

โครงสร้างคลังหน่วยกิตเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

QR CODE

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วย คลัง
หน่วยกิตและการเรียนรู้อัตโนมัติ พ.ศ. 2563

<https://sdulaw.dusit.ac.th/regular>

เรื่องเล่าข่าว โดย ผอ.ก้องกัญหมาย

ดร.สฤณี รัญกิจจาบุกิจ

ครูจุ่ม พบจบแค่ ม.6
กช. ซี ทำงานได้ไม่ผิด

1. กรณีครูพี่เลี้ยงดูแลเด็กที่โรงเรียนอนุบาลเอกชนแห่งหนึ่ง แล้วใช้ความรุนแรงต่อเด็กอนุบาลด้วยการจิกดม ดึงหู ผลักเด็ก จับเด็กเอาหัวโขกโต๊ะ มีความผิดทางอาญาอย่างไร ?

ตอบ ผิดตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26 ที่ระบุว่า “มาตรา26 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(1) กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(2) จงใจหรือละเลยไม่ทำให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือรักษาพยาบาลแก่เด็กที่อยู่ในความดูแลของตนจนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก”

เพราะการกระทำของครูพี่เลี้ยงเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 78 คือ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับและต้องรับผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 295 ที่บัญญัติว่า ผู้ใดทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของผู้อื่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำเป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทกฎหมายให้ลงโทษบทหนักคือ ข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยเจตนาแต่การกระทำของพี่เลี้ยงเป็นคนละวันคนละเวลากัน เพราะฉะนั้นจึงเป็นการกระทำผิดต่างกรรมต่างวาระจึงต้องนับโทษของการกระทำผิดแต่ละครั้งมารวมกัน ทั้งกระทำต่อเด็กนักเรียนหลายคน แต่ละคนจึงเป็นผู้เสียหายที่สามารถดำเนินคดีอาญาได้

กรณีความรับผิด ทางแพ่ง

2. ในทางแพ่ง
ครูพี่เลี้ยงต้อง
รับผิดชดใช้ค่า
สินไหมทดแทน
อย่างไร ?

ตอบ เป็นไปตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่า “ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย使他เสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น”

กรณีที่ครูพี่เลี้ยงทำการุณกรรมและทำร้ายร่างกายเด็กนักเรียนอนุบาลจึงเป็นการจงใจทำให้ผู้อื่นเสียหายแก่ร่างกายและอนามัย ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสภาพจิตใจ ค่าทำขวัญ เป็นต้น

3.1 ในทางแพ่ง ตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา
425 นายจ้างต้องร่วมรับผิดชอบ
ลูกจ้างในผลแห่งละเมิด ซึ่ง
ลูกจ้างได้กระทำไปในทางการที่
จ้าง

กรณีที่เป็นข่าว เป็นโรงเรียน
เอกชนความสัมพันธ์ระหว่าง
เจ้าของโรงเรียนกับครูพี่
เลี้ยงจึงอยู่ในสถานะ
นายจ้าง ลูกจ้าง เมื่อครูพี่
เลี้ยงซึ่งเป็นลูกจ้าง กระทำ
ละเมิดต่อเด็กนักเรียน
เจ้าของโรงเรียนจึงต้องร่วม
รับผิดชอบใช้ค่าสินไหม
ทดแทนแก่เด็กนักเรียนที่ถูก
ละเมิดด้วย

3.2 เจ้าของ
โรงเรียน
ต้องร่วมรับ
ผิดด้วยหรือ
ไม่ ?

ตอบ ในทาง
อาญา
เจ้าของ
โรงเรียนไม่
ต้องรับผิดชอบ
เพราะเป็น
เรื่องเฉพาะ
ตัวของครูพี่
เลี้ยงที่เป็น
ฝ่ายกระทำ

ช่องทางติดต่อ

กองกฎหมาย

โทร

02 244 5144

02 244 5145

02 244 5146

<https://sdulaw.dusit.ac.th/regular>